

A.37

a637

Kjære dagbok.

Dag 1.

Linda og jeg er ikke bestevenner mer, hun er en dust og jeg HATER henne. Vi har vært bestevenner siden første klasse i barneskolen og helt fram til nå på ungdomsskolen, så hvordan kunne hun gjøre noe slikt mot meg. Vel, du lurer nok på hva jeg egentlig snakker om.

Det begynte da vi var i klasserommet og hadde matte. Linda vet at jeg er forelsket i Tobias, men allikevel måtte hun bli sammen med han. Jeg så dem sammen ute i skolegården. Hun sa at hun skulle si det til meg og håpte jeg ville være OK med det, men hvordan kunne jeg være OK med det? Den eneste måten å få henne til å ikke plage meg med å be oss om å fortsatt være venner var å si det jeg sa. Noe som påvirket Linda skikkelig. Jeg kalte henne en "feit gris", uansett var hun feit, og jeg var jo sur på henne. I morgen skal jeg ikke snakke med henne, faktisk skal jeg aldri mer snakke med henne. For at vi skal bli venner igjen må hun slå opp med ham og si unnskyld til meg, og i morgen skal jeg skaffe meg nye venner.

Dag 2.

Kjære dagbok. I dag var den værste dagen i hele mitt liv. Alle hadde fått høre om det jeg kalte Linda, og jeg vedder på at hun sitter hjemme og tenker stygge ting om meg. Snakker sikkert om meg og sier hemmeligheter om meg. Jeg føler meg slem og det var galt av meg og kalle henne en feit gris. Jeg føler meg også ensom. Hadde Linda vært her hadde vi hatt det kjempe gøy. Hvordan kunne jeg bli sur på henne bare på grunn av en gutt når hun liker han like mye som jeg gjør. Det var galt av meg og det viste jeg, imorgen skal jeg be om unnskyldning.